

har man ogsaa tænkt at opnaa en Forhøielse af Indtægten, idet den Grundordtægt, der fra Regjeringens Side er foreslaaet, nemlig 30 D. som Grundtægt, altsaa som Betaling for hvert Telegram, hvor kort eller langt det er, og desuden 5 D. for hvert Ord, der er i Telegrammet, vil medføre en Forhøielse af den gjennemsnitlige Telegrampris til 65 à 70 D. Udvalget er enigt om, at en saadan Forhøielse af Telegrampriserne kunde man ikke gaa ind paa. Derimod var der i Udvalget forskjellige Meninger om, hvorvidt man burde gaa til det nye System, Ordtagtssystemet, og bort fra det gamle System, eller om man burde blive staaende ved det gamle System. For det gamle System taler naturligvis den Omstændighed, at det er det gamle; det er altid en Bækvemmelighed at blive ved, hvad man engang har og kjender. Men for det nye System taler foruden den Omstændighed, jeg allerede har nævnt, ogsaa den Ting, at, naar det først bliver bekjendt blandt Befolkningen, vil det idetmindste efter Udvalgets Mindretals Mening vise sig nok saa let og mere praktisk at komme ud af med. Det er nemlig nok saa, at man nu meget let huffer, at hvert Telegram koster 50 D. for 20 Ord og 25 D. for hver 10 Ord til, men jeg kan ikke se, at det er sværere, — det forekommer mig snarere lettere — naar man veed, at hvert Telegram beregnes ligefrem efter Ordene, idet for hvert Telegram betales en bestemt Grundtægt og desforuden et Tillæg for hvert Ord. Det finder jeg ikke er mere kompliceret end det nu bestaaende, ja det forekommer mig endogsaa lettere. Men Hovedspørgsmaalet er Beføstningen, om det bliver til Tab for Statskassen og til Fordel for Befolkningen eller ikke. Der har, jeg tror et Flertal af Udvalgets Medlemmer, først villet gaa den Vej, at det vilde gaa ind paa Ordtagtssystemet, men med meget lavere Sats end den, Regjeringen vilde gaa ind paa, idet man nemlig satte 20 Ore som Grundtægt og 2 Ore pr. Ord som Ordtagt. Det vilde jo være en betydelig Lettelse i Priserne paa Telegrammer for Befolkningen, men det er ligeledes vist, at det vilde medføre en yderligere Nedgang i Statskassens eller Telegrafvesenets Indtægter, idet det vilde føre til en Gjennemsnitsindtægt af 45 Ore eller maasse dog noget mere — thi denne Gjennemsnitsindtægt er vistnok beregnet af et vel lavt Gjennemsnitsantal af Ord —, men i hvert Tilfælde en Gjennemsnitsindtægt af under 50 Ore, medens den nuværende Gjennemsnitsindtægt er 55 Ore pr. Telegram, og med den nuværende Gjennemsnitsindtægt er der endda ikke saa ringe en Underbalance. Da denne vilde blive endnu større, naar man gik ind paa den paatænkte Ordning, og da Ministeren bestemt modsatte sig den, frasaald Udvalget at stille Forslag i saa Henseende. Der blev et Flertal i Udvalget for at blive staaende ved det Gamle; men som ærede Herrer ville se, er der et Mindretal

paa 3 Medlemmer, hvortil jeg hører, som har stillet et andet Forsøg op paa at komme ind paa Ordtagtberegningen. Ved dette Forsøg have vi nemlig tænkt os, at man skulde kunne opnaa at indføre Ordtagtssystemet uden noget Tab i Indtægter for Telegrafvesenet, idet vi nemlig have sat Grundtægten til 25 Ore og Ordtagtten til 2 Ore pr. Ord. En saadan Tægt vil jo give, naar vi ansatte Gjennemsnitsstallet for Ord i et Telegram til det, som det ansættes til i Anmærkningerne, nemlig 14—15 Ord pr. Telegram, en Gjennemsnitsindtægt pr. Telegram af 55 Ore, som er det samme som den nuværende Gjennemsnitsindtægt for Telegrammer. Det vil altsaa ikke medføre noget Tab for Statskassen, men vil for Telegrafvesenet medføre den Fordel at faae Ordtagtssystemet indført, som der jo lægges Vægt paa. For Befolkningen vil denne Forandring ikke medføre nogen Ulempe i praktisk Henseende, hvad Beregningen angaar, og hvad Priserne angaar, er det vanskeligt at sige, om det vil medføre nogen Besparelse eller ikke. Det afhænger af, hvor lange Telegrammerne blive. For korte Telegrammer vil der være en Fordel for den Enkelte, hvorimod det for Telegrammer af Mellemlængde vil være. Det er ikke godt at sige, om der bliver Tab eller Fordel for den Enkelte, det kan blive forskjelligt; men for længere Telegrammer vil det atter blive en Fordel for Afsenderen, idet han ikke behøver at betale for hvert 10 Ord, det kommer ud over en vis Grænse, men kun betaler for hvert enkelt Ord. For Telegrammer under 12 Ord vil det være en Binding for Afsenderen, det er der ingen Tvivl om. Jeg tror, at det gjennemgaaende vil blive en Fordel for de fleste Private. Naturligvis for dem, der sende længere Telegrammer, saasom Redaktører eller Handlende, som i visse Forhold kunne være nøbte til at telegrafere længere, spiller det ingen Rolle, men for Privates Bedkommende antager jeg, at de korte Telegrammer blive billigere. Det er en Fordel, som med Tiden mere og mere vil gjøre sig gjældende, naar Folk lære at telegrafere kort. For Telegrammer paa 25 Ord antager jeg, at det vil blive det Samme. De koste nu 75 Ore og ville ogsaa komme til at koste 75 Ore efter vort Forslag med 25 Ores Grundtægt og 2 Ore for hvert Ord. For 30 Ord vil det blive Tab for Afsenderen. Han vil komme til at betale noget mere efter vort System; men tage vi 22 Ord, vil Afsenderen komme til at betale 66 Ore efter vort System, medens han efter det nuværende kommer til at betale 75 Ore; for 35 Ord efter det nuværende System 100 Ore og efter vort 95 Ore. Det vil altsaa ses, at der ikke kan opstilles nogen bestemt Regel for, om det vil blive til Fordel eller Tab for Staten, naar vi gaa ind paa disse Tægter. Jeg tror, at det gjennemgaaende vil være saaledes, at for meget store Telegrammer og for Telegrammer under 12 Ord vil det blive en Lettelse for Be-